

"Gözlərəm səni gəlməzsən bala, gəlməzsən boynuna sarılım, saçlarını oxşayıb, boyunu sevim. Nakam balam, niyə gəlməz oldun? Şəhid qardaşlarının köçünə qoşulub getdin səmalarda itdin, buludlara hopdun, gözlərimin yağışında qayıtdın..." 19 yaşlı şəhid Rüstəmov Arif Seymour oğlunun nənəsi Böyükxanım Kərim qızı Rüstəmova nakam nəvəsindən danışdı bizə.

Şəhid Arif Rüstəmovun nənəsi - "Şəhid olacağı ürəyinə damıbmış..."

Böyükxanım Rüstəmova: "...Elə bilirom ki, Bakıdadır, bir gün gələcək"

Ağbirçek nənəmizle Bileşuvardan rayonunda yaradıcılıq ezməyiştirində olarkən tanış olduq. Yanaşı oturmuşduq. "Qızım, sən Allah mənim nəvəmdən də yaz, onu körpəlikdən mən saxlamışam, ele bilmisəm ki, nəvəm yox, oğlumdur"-deyir Böyükxanım nənə. Nəzakət Məmmədovanın rəhbərlik etdiyi Mədəniyyət Nazirliyi Respublika Xatire Kitabı Redaksiyasının ərsəyə gətirdiyi "44 Gün-Tarixi zəfər" dördüncüünün III və IV cildlərinin Bileşuvarda keçirilən təqdimat mərasimine şəhid Arifin nənəsi de gəlmüşdi.

Arif Rüstəmov 2001-ci ildə Salyan şəhərində anadan olub. 2018-ci ildə orta təhsilini bitirdikdən sonra Bakı Turizm və Menecment kollecinə daxil olub. A.Rüstəmov 2019-cu ildə təhsilini yarımcıq qoyaraq hərbi xidmətə yollanıb və orada rəbətçi kimi xidmət edib. Qazax rayonu N sayılı hərbi hissədə qulluq edən Arif 27 sentyabrda başlanan Vətən məharibəsinə qatılıb. O, Cəbrayıl, Füzuli, Zəngilan və Qubadlinin azad olunması uğrunda döyüslərdə iştirak edib. Arif Rüstəmov 27 oktyabr tarixində Füzuli rayonunda gedən döyüslərdə şəhid olub.

Şəhid Arif Rüstəmov ölümündən sonra 3 medalla təltif olunub.

"Arif çox çox gözəl, hər şeyi başa düşən uşaq idi. Arifi biz saxlayıb böyüdüdük. O, mənim oğul nevəm olub. Onu mən saxlayıb böyüdüüm üçün hər yere mən gedirəm. Əsgərlərdən gəlməyə bir neçə ay qalmışdı. 19 yaşında zəng vurdur, ad gününü təbrik etdik. Xeyli danışdıq, "ata, nənə, özünüzdən muğayat olun" dedi. Döyüsdə olduğunu bizdən gizlətdi. Demə ki, döyüşürmüş. Məharibə başlayanda əsgər idi,

Arif hərbici olmaq istəyirdi, ata-baba yolu ilə getmek istəyirdi, amma imtahandan kəsildi. Ona görə de sənədlərini Bakı Turizm və Menecment kollecine verdi, ora qəbul olundu".

Həyat yoldaşının polis olduğunu və Birinci Qarabağ Müharibəsində iştirak etdiyini, Qarabağ müharibəsi veterani olduğunu deyən Böyükxanım Rüstəmova bildirdi ki, Arif də adını daşıdığı babası kimi cəsur olub. "Arif doğulanandan bir neçə ay sonra yoldaşım rəhmətə getdi. Nəvəm də babası kimi igid və cəsur idi.

nə, qoymaram bibim orada tək qala. O orada tək qalmayacaq" dedi Ariflə bibisi bir-birini o qədər çox istəyirdilər ki, həddindən artıq.

Bibisinin ölümündən heç altı ay keçməmiş Arif də şəhid oldu. Arif Salyan Şəhidlər Xiyabanında dəfn olundu, ondan da bir xeyli aralıda bibisi və babası dəfn edilib. Arifi hər dəqiqə gözləyirəm, elə bilirom ki, Bakıdadır, bir gün gələcək. Yollara baxıram, bir əsgər görəndə elə bilirom ki, Arifdi. Oğlum deyir yox ana, Arif şəhid olub, özüm əlimlə məzara qoymuşam. Atası Arifin üzünü açıb üzündən öpüb sonra uğurlayıb..."

Arifə atasının məhəbbətinin çox böyük olduğunu deyən nənə bildirir ki, evlərdən şəhid nəvəsinin şəkilləri asılıb: "Oğlum hər şəkilə baxanda gözündən yaş sel kimi gedir. Arif babasının adına layiq olub... Vətənə bağlı oğul idi, Vətən torpağı uğrunda da canını fəda etdi. O qədər gözəl xasiyyəti vardı ki, eyzən babası

kimi idi. Babasının adını göylərə qaldırıdı Arif".

Böyükxanım nənə deyir ki, Arif şəhid olsa da, onun heç zaman unudulmayacaqına inanır. "Torpaq uğrunda şəhid olan balalarımız əbədi yaşayacaq. Qəhrəmanlar yaddan çıxmaz heç vaxt"-deyir nənə.

Arifin taleyi şəhidlik yazılıdi. O sevə-sevə canını Vətən yolunda qurban verdi.

Bu gün Böyükxanım nənə Arifi ile fəxr edir. Çünkü Arif bir nəvə kimi onun başını uca edib. Arifin şəhid olduğuna nənə hələ də inanmır. Hey onu gözləyir, 19 yaşlı nəvəsinin yollarına ümidi baxır...

Yollar yordu gözlerini, Ağlama anam, ağlama... Mən şəhidəm, cənnətdəyəm Qara bağırını dağlama.

Gəlib keçərəm yuxundan, Yenə də deyib güllerəm. Şəhidlər gecələr gəlir Mən də yuxuna gələrəm...

**İradə SARIYEVA
Biləsuvar-Bakı**

məharibəyə də oradan gedib. Boylu-buxunlu uşaq idi. Çox vətənpərvər uşaq olub. Bu da təbiiidir. Bu ailədən gələn keyfiyyətdir. Bizim ailədə eksəriyyət polis və hərbiçidir. Qayımatam prokuror olub, qayınim və qayınim uşaqları hərbiçilər olublar. Onlar Birinci Qarabağ Müharibəsinə könüllü gediblər, 1992-1993-cü illərdə döyüşdülər. Arif isə əsgərlikdə idi. Neçə dəfə məzuniyyətə gəlməyi çox istəyirdi, israr edirdi ki, evə gəlsin. Yəqin şəhid olacağı ürəyinə damıbmış. Ona görə de "gəlib sizləri görmək istəyirəm" deyirdi.

Çox təessüf ki, biz də Ariflə görüşə gedə bilmedik. O, bir dəfə də olsun döyüsdə olduğunu bizi demədi. Hey deyirdi ki, hərbi hissədəyəm, qulluğumdayam. 19 yaşından tamam olmasından bir neçə gün sonra Arif şəhid oldu, üstümüzə nəşri gəldi...

Arifin şəhid olması xəberini bizi demədilər. Qayınim və qayınim oğlu "voenkomatda" işlədiklərinə görə əvvəlce onlara demişdilər. "Arif şəhid olub, valideyninə xəber verin" deyiblər. Saat 12-yə 1-ə qədər bizi deməyə üzəkləri gəlməyib. Çox çətinliklə oğluma çatdırıldılar bu qara xəbəri. Oğlanları gedib nəşini getirib. Bizim Ariflə bağlı arzularımız çox idi, evləndirmək, toyunu görmək isteyirdik. Arif iki evin tək oğlu idi. Atası da, emisi də arzu ilə yaşayırdılar... Amma indi oğlumun həvəsi sönübü... Heç vaxt demirdim ki, iki oğlum var, deyirdim ki, üç oğlum var. Arif atası ilə dərdləşirdi, sirri, sözü atasında idi. Arif Bakıda oxuyurdu, vaxtı olanda rayona gəlirdi. Çox yaxşı nəvə idi, atası ilə də, mənimlə də məsləhətləşirdi. Mənim böyük qızım rəhmətə gedib, onun uşağını da mən saxlayıram. Arifin bir sözü heç yadımdan çıxmaz. Dedi ki, nənə, bibim niyə rəhmətə getdi? Dedin ki, Allahın işidir oğul, hərənin bir alın yazısı var. "Nə-